

31.3.2019 Arja Kalliopaasi, kappalainen

LEIPÄSUNNUNTAI

Kirkkovuodessa paaston ajan puolella välissä vietämme puolipaastosunnuntaita eli leipäsunnuntaita. Evankeliumin mukaan juutalaisten pääsiäisjuhlan edellä suuri väkijoukko seurasi Jeesusta erämaahan. Jeesuksen julkisen toiminnan aikana ihmiset olivat nähneet Jeesuksen tekemiä tunnustekoja.

He olivat nähneet Jeesuksen parantavan ihmisiä monenlaisista sairauksista. Sellainen toiminta herättää laajaa kiinnostusta. Se saa ihmiset lähtemään liikkeelle suurena joukkona. Niin tässäkin tapauksessa.

Jeesuksen opetuslapsista Andreas havaitsi paikalla olevan pienen pojan, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa. Mutta miten pienen pojan eväät riittäisivät niin suurelle joukolle? Jeesuksen kehotuksesta ihmiset istuutuivat vuorenrinteelle.

”Jeesus otti leivät, kiitti Jumalaa ja jakoi leivät syömään asettuneille. Samoin hän jakoi kalat, ja kaikki saivat niin paljon kuin halusivat. Kun kaikki olivat kylläisiä, Jeesus sanoi opetuslapsilleen: `kerätkää tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään menisi hukkaan`. He tekivät niin, ja viidestä ohraleivästä kertyi vielä kaksitoista täyttä korillista palasia, jotka olivat jääneet syömättä” (Joh. 6: 11- 13).

Jeesus oli lähellä kansaa, sen iloja ja murheita. Ajallisen elämän tarpeet ja ikuisen elämän todellisuus yhdistyivät hänen toiminnassaan. Ruokaa oli yllin kyllin ja kenenkään ei tarvinnut palata kotiin nälkäisenä. Kansanjoukko oli ihastuksissaan siitä, mitä oli nähnyt ja kokenut.

Jeesuksen aikana leipä oli ruoan tärkein osa, sen perusta. Leipän kanssa syötiin muuta mahdollisuuksien mukaan. Matteuksen evankeliumissa Jeesus sanoo: ”ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta”.

Tutkimusten mukaan ihmisten kokemus onnellisuudesta muodostuu pitkälle elämän perustarpeiden kohtalaisesta toteutumisesta. Jeesus ei sulje silmiään meidän tarpeiltamme. Hän tietää kaiken, mitä me tarvitsemme.

Jeesus tuntee fyysiset tarpeemme, nälän ja janon. Hän tietää, milloin tarvitsemme ymmärrystä elämän kipujen ja rikkinäisyyden keskellä. Hän tietää, milloin murheet ja sairaudet kohtaavat elämäämme. Hän tietää kaiken.

Erämaassa kansa oli valmis julistamaan ihmeitä tekevän Jeesuksen kuninkaaksi, mutta sellaista kuninkuutta Jeesus ei tavoitellut. Tulleessaan ihmiseksi Jeesus oli luopunut taivaallisesta asemastaan voidakseen tulla ihmisten Vapahtajaksi.

Jeesuksen paluu maan päälle merkitsee sitä, että hän näyttäytyy kuninkaana, jonka vallan alle kaikkien on alistuttava. Sitä ennen Jeesus iloitsee jokaisesta, joka vastaanottaa hänen tarjoamansa pelastuksen. Jeesus sanoo: ”Minä olen elämän leipä”.